

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11C/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817205543
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7817205543.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Rožňave, sudkyňou JUDr. Jarmilou Dušákovou, v právnej veci žalobcu Q. Ď., narodeného XX. XX. XXXX, bytom Rožňavské Bystré 216, 049 31 Rožňavské Bystré, právne zastúpený JUDr. Ivetou Fabiánovou, advokátkou, so sídlom Štefánikovo nám. 5, 052 01 Spišská Nová Ves proti žalovaným 1/ A. O., narodenému XX. XX. XXXX, bytom Q. XX, XXX XX Q., právne zastúpený JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou, Čučmianska dlhá 7, 048 01 Rožňava, 2/ Komunálnej poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Dalibor Tverďák, Krmanova 1, 040 01 Košice, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 684,37 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 74,86 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

IV. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov odvolacieho konania právo .

V. Žalovaní 1/, 2/ sú p o v i n n í zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok vo výške 221,- Eur Slovenskej republike na účet tunajšieho súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1/, 2/ náhrady škody na zdraví - titulom bolestného vo výške 4 062,- Eur, náhrady liečebných nákladov vo výške 49,42 Eur a náhrady škody vo výške 102,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 4 214,37 Eur od podania žaloby do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 11 C 31/2017 - 286 zo dňa 24. 8. 2018 zaviazal žalovaných 1/, 2/ povinnosťou spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu vo výške 1 776,80 Eur žalobcovi a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 16 %. Rozhodol o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovaným náhrady škody na zdraví titulom bolestného vo výške 4 062,- Eur, náhrady liečebných nákladov vo výške 49,42 Eur a náhrady škody na veciach vo výške 102,95 Eur, spolu s úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalovaný v 1.rade bol v trestnom konaní uznaný vinným a odsúdený za prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky na tom skutkovom základe, že dňa 31.7.2016 riadil osobné motorové vozidlo značky U. C. G.: Q. v obci Q. C., neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, v dôsledku čoho havaroval

a spolujazdec - žalobca utrpel pri tejto nehode zranenia, zlomeninu lebky v ľavej čelovo temennej spánkovej oblasti, krvácanie nad tvrdú mozgovú blanu v čelovo spánkovej oblasti vľavo a na čele vpravo, podvrtnutie krčnej chrčtice, pomliaždenie ľavej obličky, odreniny na oboch kolenách s dobou liečenia nad 42 dní. Tiež pri tejto nehode došlo aj k poškodeniu oplotenia na škodu A.. S. S.. Dychovou skúškou bolo zistené, že v čase riadenia motorového vozidla a v čase nehody mal žalovaný 1/ nameraných 1,18 mg alkoholu v krvi. Žalovaný 1/ bol za tento prečin odsúdený, bola mu uložená povinnosť nahradiť poškodenému A.. S. S. škodu vo výške 510,- Eur, nahradiť náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poisťovni Union, zdravotná poisťovňa a.s. v Bratislave vo výške 2 885,89 Eur. Žalobcu Q. Ď. súd v trestnom konaní tunajšieho súdu, vedenom pod sp. zn. 3 T 128/2016, v zmysle § 288 ods. 1/ Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných. Žalobca si voči žalovanému 2/ ako poisťiteľovi uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví a to titulom náhrady za bolesť v sume 7 594,- Eur a ďalej náklady vynaložené za vyhotovenie znaleckého posudku 280,- Eur. Znaleckým posudkom č. 7/2017 zo dňa 20. 1. 2017 bola náhrada za bolesť ohodnotená počtom bodov 430 a keďže k poškodeniu zdravia došlo v roku 2016, náhrada za 1 bod predstavovala 17,66 Eur. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že celková suma vrátane nákladov žalobcu za vyhotovenie znaleckého posudku bola žalovaným 2/ znížená o 50 % z dôvodu neprípútania sa poškodeného v čase vzniku úrazu a vedomého nastúpenia k osobe pod vplyvom alkoholu. Žalobca si uplatnil vo vzťahu k žalovanému aj náhradu cestovných nákladov, spojených s liečením vo výške 65,46 Eur, liečebných nákladov na lieky vo výške 25,30 Eur a škodu na veciach v sume 155,- Eur. Priznaná suma liečebných nákladov bola žalovaným 2/ opätovne krátená o 50 %.

3. Žalovaný 1/ sa stotožnil so stanoviskom žalovaného 2/, čo sa týka krátenia poisťného plnenia o 50 % a navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a uplatnil si náhradu trov konania vo výške 100 %. Žalovaný 2/ uviedol, že poisťné plnenie bolo krátené žalobcovi vo výške 25 % z dôvodu neprípútania sa žalobcu počas jazdy a vo výške 25 % z dôvodu vedomého nastúpenia do motorového vozidla, ktoré viedla osoba pod vplyvom návykovej látky. Tiež nepriznal žalobcovi náhradu škody na zdraví titulom bolestného, podľa znaleckého posudku za položku č. 87 a to pomliaždenie brušnej steny v počte 30 bodov, keďže predmetné poškodenie zdravia nebolo preukázané zdravotnou dokumentáciou žalobcu. Žalovaný 2/ namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu pre uplatnenie nároku na náhradu nákladov vynaložených za vyhotovenie znaleckého posudku č. 7/2017, pretože z výpisu z účtu, z ktorého sa odmena za znalecký posudok hradila vyplýva, že náklady nevynaložil žalobca, ale jeho matka - pani L. Ď..

4. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania, výsluchov sporových strán, ako aj výsluchom viacerých svedkov a tiež po oboznámení sa so spisom Okresného súdu Rožňava 3T/128/2016 a so znaleckým posudkom č. 7/2017 a jeho doplnkom (č. úkonu 32/2018) a po právnom posúdení predmetnej veci, v zmysle ustanovení § 420 ods.1, § 442, § 106, § 444, § 446, § 415, § 449 Občianskeho zákonníka, § 3 ods.1, 2, 3, 4, § 4, § 5 Zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa § 4 Zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 8 Zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov vo veci rozhodol.

5. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie v pôvodnom rozhodnutí vzal za preukázané, že na strane žalobcu existuje spoluzavinenie, ktoré po komparácii všetkých vykonaných dôkazov ustálil vo výške 30 %. Pri určení spoluzavinenia vychádzal súd zo skutočnosti, že došlo k zásadnému podceneniu nebezpečnosti situácie žalobcom, keď nepoužil bezpečnostné pásy, že žalobca bol napriek svojmu veku v čase nehody pod vplyvom alkoholu. Rozhodujúcou príčinou škody bolo nezodpovedné konanie vodiča motorového vozidla, pretože bez jeho hrubého porušenia právnych povinností by ku škodnému následku nedošlo. Žalovaný 1/ totiž riadil motorové vozidlo v stave opilosti, v obci išiel nepovolenou rýchlosťou, svojím konaním naplnil skutkovú podstatu dvoch trestných činov, potom aj s prihliadnutím k okolnostiam zakladajúcim výrazné spoluzavinenie žalobcu na vzniku škody, keď sa zúčastnil jazdy s vodičom, o ktorom vedel, že požil alkoholické nápoje a neprípútal sa bezpečnostným pásom, prispel k vzniku závažnejších následkov na svojom zdraví. Nakoľko ani rozsiahlym vykonaným dokazovaním ako aj výsluchom svedkov nebolo možné ustáliť vôľovú zložku žalobcu, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, zúčastniť sa jazdy motorovým vozidlom spoločne so žalovaným v 1/, súd prihliadol na vek žalobcu a určil na jeho strane spoluzavinenie vo výške 30 %. Rozhodol o povinnosti žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť titulom bolestného sumu vo výške 1 776,80 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a uplatnený

nárok preukázaný nebol. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že žalobca si uplatnil žalobou aj úroky z omeškania a aj v tejto časti bola žaloba zamietnutá z dôvodu, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania, upravená v § 11 ods. 8/ Zák. č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ citovaného zákona v 3-mesačnej lehote. Jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť poškodenému najneskôr v stanovenej lehote spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poisťného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Z uvedených skutkových zistení bolo podľa názoru súdu prvej inštancie nepochybné, že povinnosť žalovaných 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, podľa § 11 ods. 8/ Zák. č. 381/2001 Z.z. nevznikla.

6. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 255 ods.1 a § 262 ods.2 CSP podľa pomeru úspechu sporových strán, keď konštatoval, že žalovaní 1/, 2/ boli v konaní čiastočne úspešní, a preto im bol priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 16 %, čo predstavuje čistý úspech žalovaných vo veci.

7. Proti uvedenému prvostupňovému rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie všetky sporové strany v zákonnej lehote.

8. Žalobca podal odvolanie proti uvedenému rozsudku z dôvodov uvedených v § 365 ods.1/ písm. f/ a h/ CSP a vyjadril názor, že hoci súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že v spore dôkazmi preukazoval, že nemal záujem nikam so žalovaným 1/ ísť, len si k nemu do motorového vozidla sadol, hoci bol pod vplyvom alkoholu, a preto to nemalo mať vplyv na výšku plnenia, ktoré mu bolo poskytnuté žalovaným 2/. Mohlo by to mať vplyv iba vtedy, keby bol spolujazdcom opitého šoféra a nebol by pripútaný. Toto však nebol jeho prípad. Uviedol, že po futbalovom zápase išiel s kamarátmi do pohostinstva posediť si a nemal toľko peňazí, aby mohol objednávať alkohol a dokonca platiť žalovanému 1/ a jeho priateľovi a už vôbec mu nenavrhol, že by chcel kúpiť auto a že by sa išli previesť. V tomto sa výpoveď žalovaného 1/ a jeho svedka líšili. Svedok menil svoju výpoveď tak, aby žalovaný 1/ nemusel niesť zodpovednosť za to, že spôsobil žalobcovi škodu na zdraví. Žalobca, v tom čase ako maloletý nemal vlastné prostriedky na kúpu vozidla, ani na vodičský preukaz a už vôbec si nevedel predstaviť akoby si mohol dovoliť voči svojmu otcovi vymeniť jeho auto tak, ako to žalovaný 1/ tvrdil. Bol to práve žalovaný 1/, ktorý ho oslovil po tom, čo sa vyšiel z pohostinstva na vzduch trochu nadýchať, aby sa išli porozprávať do auta. Na tom nevidel nič zlé, sadol si do auta a vtedy žalovaný 1/ vyštartoval, pričom žalobca bol z toho v takom šoku, že ledva stihol zavrieť dvere. Nestihol si zapnúť ani bezpečnostný pás a bola to len chvíľka a už havarovali. Celé sa zbehlo veľmi rýchlo a on sám kričal, nech žalovaný 1/ zastaví, lebo sa bál, že havarujú. Krátenie jeho dôvodného nároku, ktorý riadne preukázal preto nie je správne, pretože on nebol, ani neplánoval byť spolujazdcom vodiča - žalovaného 1/, ktorý bol pod vplyvom alkoholu. Žiaden právny predpis pokiaľ len v aute sedí, mu neprikazuje pripútať sa, pásy slúžia na ochranu života a zdravia cestujúcich počas jazdy a žalobca nemal v úmysle s nikým nikde sa prevážať. Žalovaný 1/ vo svojej výpovedi klamal, keď tvrdil, že jemu a jeho priateľovi platil žalobca alkohol, lebo že chcel údajne kúpiť auto, ktorým sa išli napokon previesť. Výpoveď žalovaného 1/ ako aj jeho svedka je v tomto prípade nelogická a žalobca zastával názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem toho namietal nedostatočne zdôvodnený rozsudok, čím bolo porušené jeho ústavné právo na spravodlivý proces. Vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého nebolo jasné, o ktoré dôkazy súd svoje rozhodnutie oprel, ktoré dôkazy ako vyhodnotil. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal ani s rozporuplnými výpoveďami žalovaného 1/ a jeho svedka, bolo vedené rozsiahle dokazovanie, ale jeho výsledky boli hodnotené jednou vetou, alebo sa k niektorým dôkazom súd ani vôbec nevyjadril. Napokon poukazoval na to, že bol zaviazaný nahradiť žalovaným trovy konania, pričom súd sa vôbec nezaoberal jeho majetkovou situáciou, neprihliadal na to, že v čase nehody bol maloletý, že nevlastní žiaden majetok, aj keď už plnoletosť v súčasnosti nadobudol, je študentom, býva u rodičov a nemá zdroje na to, aby uhradil trovy konania, preto súd z dôvodov, hodných osobitného zreteľa nemal priznať žalovaným 1/, 2/ trovy konania o to viac, že okolnosti nehody zaviniel svojím nezodpovedným konaním žalovaný 1/. Navrhol, aby Krajský súd v Košiciach rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. V zákonnej lehote podal voči rozsudku odvolanie aj žalovaný 2/, z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h/, f/, e/, b/ a d/ CSP a to voči jeho prvému a tretiemu výroku. Nenapadol výrok druhý, ktorým v prevyšujúcej časti súd konanie zamietol. V odvolaní uviedol, že žalobca si svojou žalobou nárokoval na uhradenie sumy 4 214,37 Eur s príslušenstvom, ktorá suma pozostáva z bolestného v sume 4 062,- Eur, cestovného v sume 49,42 Eur a vecnej škody v sume 102,95 Eur. Nárok odvodzoval od škody, ktorá mu vznikla pri dopravnej nehode v obci Q. C., dňa 31.7.2016, kde žalobca ako spolujazdec utrpel poškodenie zdravia, pričom vodič motorového vozidla A. O. bol uznaný vinným a odsúdený v trestnom konaní. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému 2/ z titulu oprávnenia poškodeného uplatniť si nárok na náhradu škody voči poisťovateľovi - škodcu, titulom povinného zmluvného poistenia motorových vozidiel. Žalovaný 2/ na základe okolností prípadu rozsah zodpovednosti za škodu žalovaného 1/ ponížil v súlade s ustanovením § 441 Občianskeho zákonníka. Aplikácia inštitútu spoluzavinenia poškodeného bola realizovaná na základe nepoužitia bezpečnostného pásu v rozsahu 25 % a nastúpenia do motorového vozidla, ktoré viedla osoba pod vplyvom návykovej látky, tiež v rozsahu 25 %, t.j. spolu 50 %. Nepoužitím bezpečnostného pásu žalobca porušil ustanovenie § 8 ods. 1/ Zákona č. 8/2009 Z. z., čím v zmysle § 137 ods. 1/ citovaného zákona porušil všeobecne záväzné právne predpisy o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a vzhľadom na dĺžku prejdenej trasy od pohostinstva po miesto dopravnej nehody je zrejmé, že žalobca mal dostatok času na to, aby bezpečnostné pásy použil. Žalovaný 2/ požadoval ešte dňa 12. 7. 2017 vykonanie znaleckého dokazovania, predmetom ktorého by bolo ustálenie, aké zranenia by boli žalobcovi spôsobené, ak by bol použil bezpečnostný pás. Súd prvej inštancie znalecké dokazovanie nevykonal a týmto svojim postupom sa v odôvodnení rozsudku žiadnym spôsobom nevyporiadal. Žalovaný 1/ mal počas riadenia motorového vozidla požitý alkohol vo výške 2,46 promile, čo je možné charakterizovať ako stav ťažkej opilsti. Tieto znaky opilsti sú navonok zreteľne rozpoznateľné i pre laika, žalobca preto mal vedomosť o tom, že žalovaný 1/ bol pod vplyvom alkoholu. Žalovaný 2/ tiež navrhol doplniť dokazovanie o znalecké dokazovanie (podaním zo dňa 7.6.2018), aby sa zistilo, či žalobca mal a mohol rozpoznať stav opilsti žalovaného 1/. Vytýkal súdu, že sa s týmto návrhom súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezaoberal, nevysporiadal sa s ním ani v odôvodnení svojho rozhodnutia. V súvislosti s aplikáciou ustanovenia o spoluzavinení (spoluúčasti) poškodeného odkázal odvolateľ - žalovaný 2/ na obdobné rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, kde sa akceptovalo poníženie náhrady škody o 25 % ako zavinenie poškodeného v prípade, keď poškodený sadol na miesto spolujazdca napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že vodič bol pod vplyvom alkoholu. Žalobca teda porušil § 415 Občianskeho zákonníka, a to všeobecnú prevenčnú povinnosť. Nemožno sa stotožniť s tvrdeniami žalobcu, ako to uviedol vo svojom odvolaní žalovaný 2/, že v motorom vozidle žalovaného sa ocitol len nedopatrením a náhodou a že nevedel, že bude použité na jazdu a takéto tvrdenia žalobcu, podľa názoru žalovaného 2/ sú účelové s úmyslom zakryť, resp. zmierniť konanie žalobcu, ktoré zakladá jeho spoluzodpovednosť za vzniknutú škodu. Poukazoval na tvrdenia žalovaného 1/ a svedka Z. Z., ktoré boli zhodné, ale aj na ďalšie svedecké výpovede a spochybňoval výpoveď svedkov E. U. a Z. V., ktorí boli navrhnutí žalobcom, ktoré výpovede boli napokon vyvrátené a v rozpore s realizovaným zistením orgánov policajného zboru, ktoré zistili u poškodeného - spolujazdca taktiež alkohol v krvi. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dôvodom na nastúpenie do motorového vozidla žalovaného 1/ žalobcom, bola skúšobná jazda motorovým vozidlom žalovaného 1/, čo je presvedčivé a logické, a preto konštatovanie súdu v 31. bode odôvodnenia rozsudku, že nebolo možné ustáliť vôľovú zložku žalobcu, zúčastniť sa jazdy v motorovom vozidle spoločne so žalovaným 1/ pokladal žalovaný 2/ za nesprávne skutkové zistenie. Žalovaný 2/ nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že jedinou príčinou škody na zdraví žalobcu bolo iba konanie žalovaného 1/. V tomto prípade je protiprávnym úkonom konanie žalovaného 1/, ktoré má trestnoprávny rozmer, ale i žalobcovu porušenie tak zákonnej povinnosti uvedenej v § 137 ods. 1/ Zákona č. 8/2009 Z.z., a to nepoužitie bezpečnostného pásu, ako aj všeobecnej prevenčnej povinnosti, podľa § 415 Občianskeho zákonníka, a to nastúpenie do motorového vozidla, ktoré viedla osoba pod vplyvom návykovej látky. Podľa žalovaného 2/ je nepochybné, že vznik škody u žalobcu bolo možné eliminovať, prípadne aspoň minimalizovať, ak by žalobca bol použil bezpečnostné pásy a žalobca v žiadnom prípade nemal nastupovať do motorového vozidla žalovaného 1/, pretože na ňom boli evidentné známky požitia alkoholu. Žalovaný 2/ navrhol rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu jeho nejasnosti a nezrozumiteľnosti zrušiť prípadne zmeniť, pretože z odôvodnenia predmetného rozsudku nebolo jasné na základe akého postupu, resp. akým výpočtom sa súd dopracoval k priznanej sume 1 776,80 Eur, pričom v tej súvislosti poukázal na to, že žalobou uplatnený nárok sa skladá z niekoľkých čiastkových nárokov, a to bolestného, zníženého o 50 % sčasti, ale aj o položku 87 v počte bodov 30, ktoré nebolo priznané vôbec a súčasťou nárokov bola odmena za znalecký posudok v sume 265,- Eur, ktorá nebola uznaná, cestovné, sčasti miera zodpovednosti za škodu ponížená o 50 % a cestovné za cestu 9. 2. 2017

neuznané vôbec, z dôvodu nepreukázania dôvodnosti, ale aj v súvislosti s vecnou škodou, nepriznaný nárok z dôvodu nepredloženia nadobúdacích dokladov o 30 %, opotrebenie vecí vyčíslené sumou 11,3 Eur a následne miera zodpovednosti za škodu ponížená o 50 %. Žalovaný 2/ teda navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne a zaviazá žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania aj konania pred súdom prvej inštancie, alebo napadnuté výroky rozsudku zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. V zákonnej lehote podal odvolanie proti rozsudku aj žalovaný 1/ proti výrokom I. a III., z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1/ písm. h), f), e), b) a d) CSP. Žalovaný 1/ považoval rozsudok v jeho napadnutej časti za nedostatočne odôvodnený a v úplnom rozsahu sa stotožnil so spôsobom zníženia náhrady škody v prospech žalobcu, žalovaným 2/, ale aj s odôvodnením postupu ako to predniesol žalovaný 2/. Mal za to, že postup odškodnenia bol zákonný a takýto postup odôvodňoval aj výsledky dokazovania, ktoré predchádzali napadnutému rozhodnutiu. Pokiaľ žalovaný 2/ použil inštitút spoluzavinenia ako aj rozsah krátenia, ktorý vykonal, tak vychádzal z doterajšej praxe a je plne v súlade s právnymi predpismi ale aj judikatúrou v obdobných veciach. V ďalšom argumentoval žalovaný 1/ obdobne ako argumentoval vo svojom odvolaní žalovaný 2/. Naďalej trval na tom, že alkoholické nápoje používal aj spoločne so žalobcom, vylúčil možnosť, že by žalobca nevedel o tom, že je pod vplyvom alkoholu. Žalobca dobrovoľne nastúpil do auta žalovaného 1/, nezapol si bezpečnostný pás a bol uzrozumený s tým, že auto má bezpečnostné pásy a z jeho výpovede na pojednávaní dňa 11. 4. 2018 vyplynulo aj to, že na otázku prečo z auta nevystúpi odpovedal len „neviem“. Aj žalovaný 1/ namietal nedostatok odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého nebolo jasné, na základe akého postupu, resp. akým výpočtom dospel súd k priznanej sume 1776,80 Eur. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému 1/ náhradu všetkých trov konania.

11. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalovaného v 1. rade pripojil a súhlasil s argumentáciou a tvrdeniami, ktoré žalovaný 1/ v odvolaní uviedol. Odvolanie žalobcu, žalovaný 2/ považoval za neopodstatnené a zotrval na celej argumentácii, ktorá bola obsahom jeho odvolania voči rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaný 2/ nesúhlasil s tvrdeniami uvedenými v odvolaní žalobcu, pretože opis skutkových okolností tak, ako tam boli prezentované, nekorešpondovali s výsluchom žalobcu na pojednávaní ani s vykonaným dokazovaním. Žalovaný 2/ mal za to, že právna argumentácia žalobcu nemá oporu v platnej právnej úprave. Žalovaný 1/ sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného 2/ tak, že sa s jeho vyjadrením v celom rozsahu stotožnil.

12. V priebehu odvolacieho konania dňa 10. 7. 2019 predložil žalovaný 2/ odvolaciemu súdu odborné vyjadrenie - znalecký úkon č. 235/2019 zo dňa 27.6.2019 vypracované znaleckou organizáciou Forencis, s. k. Inštitút forenzných medicínskych expertíz, s.r.o., ohľadne postupu žalovaného 2/ pri likvidácii škodovej udalosti. Predmetné odborné vyjadrenie sa týkalo položky č. 87 bolestného, v hodnote 30 bodov, ktorú nemožno vyvodiť na základe vyjadrenia zo zdravotnej dokumentácie, pretože sa v nej nenachádza.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolania ako podané včas oprávnenými osobami bez nariadenia pojednávania, v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP preskúmal rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a 380 ods. 1/, 2/ CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolania boli dôvodné, že neboli splnené podmienky na potvrdenie ani na zmenu rozsudku.

14. Odvolatelia použili takmer všetky odvolacie dôvody, uvedené v § 365 ods. 1/ CSP, teda aj podľa písm. b/ tohto ustanovenia, keď odvolací dôvod, podľa § 365 ods. 1/ písm. b/ CSP je dôvodný vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že tento odvolací dôvod bol naplnený a že odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám uvedeným v § 220 ods. 2/ CSP.

15. Odvolací súd považoval za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými

špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Odvolací súd vzhľadom na nedostatok dôvodov nemohol posúdiť, či v tejto časti súd prvej inštancie vecne správne rozhodol.

16. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ako to uviedol odvolací súd vo svojom rozhodnutí pod bodom 31/ vyplýva, že súd ustálil spoluzavinenie žalobcu vo výške 30 %, lebo nepoužil bezpečnostné pásy a napriek svoju veku (bol v čas nehody maloletý), bol pod vplyvom alkoholu, a posadil sa do vozidla, aj keď vedel, že vodič je pod vplyvom alkoholu. Následne súd vo svojom rozsudku uviedol, že nebolo možné ustáliť vôľovú zložku žalobcu zúčastniť sa jazdy motorovým vozidlom spoločne so žalovaným 1/, čo je podľa názoru odvolacieho súdu zmätočné. Súd na jednej strane uviedol, že nebolo možné ustáliť vôľovú zložku žalobcu a následne, vzhľadom na vek žalobcu v čase nehody, určil mieru spoluzavinenia vo výške 30 % na strane žalobcu. Odôvodnenie rozsudku teda naznačilo, že spoluzavinenie žalobcu posúdil ako porušenie jeho povinnosti zapnúť bezpečnostné pásy a zúčastniť sa ako spolujazdec vo vozidle s vodičom pod vplyvom alkoholu, o čom mal vedomosť, napriek tomu v ďalšom súd uviedol, že nebola preukázaná vôľová zložka žalobcu zúčastniť sa jazdy predmetným motorovým vozidlom. Takéto odôvodnenie odvolací súd považoval je nelogické a rozporuplné, bez jednoznačného záveru.

17. V uvedenom bode 31. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie len konštatoval, že priznal žalobcovi titulom bolestného sumu 1 776,80 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a uplatnený nárok preukázaný nebol. Akékoľvek ďalšie zdôvodnenie rozhodnutia písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie neobsahovalo. Nebolo možné zistiť ani, čo predstavovala suma 1 776,80 Eur, či len náhradu škody za bolesť po odrátaní 30 %, avšak takýto výsledok pri výpočte uplatneného bolestného 4 062,- Eur po odrátaní 50 % plnenia zo strany žalovaného 2/ a súdom zohľadnenej spoluúčasti žalobcu 30 % nevychádza, a to ani vtedy, ak by sa odpočítala položka 87 uplatneného ohodnotenia bolestného. Súd prvej inštancie neuviedol, ako dospel k priznanej sume a neuviedol, akej časti a akých nárokov sa týka zamietnutý výrok rozsudku a pri akých nárokoch neunesol žalobca dôkazné bremeno. Nárok uplatnený žalobcom totiž neobsahoval len náhradu škody za bolesť, ale i ďalšie súvisiace nároky - liečebné náklady, škoda na veciach, o ktorých nebola v odôvodnení rozsudku ani len zmienka. Uvedeným postupom súd prvej inštancie svoje rozhodnutie urobil nepreskúmateľným odvolacím súdom.

18. Z uvedených dôvodov následne odvolací súd v súlade s ustanovením § 389 ods. 1/ písm. b/, c/ CSP zrušil napadnutý rozsudok vrátane výroku o náhrade trov konania z vyššie uvedených dôvodov a podľa § 391 ods. 1/ CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že uložil súdu prvej inštancie, aby po vrátení veci prihliadal na vyššie uvedené kritéria a vytykané nedostatky odvolacím súdom, ako aj na argumenty, uvedené v odvolaniach žalobcu i oboch žalovaných a opätovne rozhodol, rozhodnutie náležite odôvodnil a pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa zaoberal aj možnosťou použitia § 257 CSP.

19. Tunajší súd v intenciách rozhodnutia krajského súdu pokračoval v konaní výsluchom žalobcu, ktorý prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zotrval na žalobe v celom rozsahu s tým, že mal za to, že všetky skutočnosti, ktoré boli v žalobe uvedené, boli riadne doložené a preukázané jednak výpovedami svedkov a jednak listinnými dôkazmi. Mal za to, že jeho argumenty neboli relevantne vyvrátené žiadnym dôkazom žalovaných a krátenie plnení bolo nezákonné a neopodstatnené a samotné krátenie poisťovňou v predmetnej veci, ako aj v iných prípadoch je v rozpore so zákonom a dokonca v rozpore s ústavou. Jednotlivé poisťovne v rámci interných predpisov krátiť v rámci spoluzavinenia rôznymi sumami alebo percentami súm. Nie je ale možné, aby interný predpis bol nadradený zákonu, tak Občianskemu zákonníku, ako aj Zákonu o povinnom zmluvnom poistení, kde vlastne nie je nikde uvedený postup, v akom rozsahu je možné krátiť plnenie. V tomto konkrétnom prípade nebolo jednoznačne a nepochybné preukázané, že by žalobca prejavil vôľu jazdiť so žalovaným 1/, vydať sa s ním na cestu autom, avšak svedeckými výpovedami, ako aj samotnou účastníckou výpoveďou žalobcu bolo preukázané, že takúto vôľu žalobca nemal. Poisťovňa z neznámych dôvodov neakceptovala všetky nimi uplatnené položky a to konkrétne - bolestné pod položkou č. 87 - lekárskeho posudku. Boli predložené lekárske správy, ktoré jasne hovorili o tom, že aj táto položka je nároková opodstatnená, aj toto poškodenie zdravia vzniklo v priamej príčinnej súvislosti s nehodou. Rovnako žalobca pristupoval k ostatným nárokom, mal za to, že znalecký posudok bol vyhotovený ako jeden z dôkazov, na základe ktorého si žalobca mohol uplatňovať svoje nároky a mal za to, že ide o opodstatnený nárok a teda mal by mu byť priznaný a uhradený poisťovňou v plnej výške. V súvislosti s vecnou škodou - oblečením - nesúhlasil s krátením - hodnota oblečenia bola v čestnom prehlásení vyčíslená už s amortizáciou a mal za to, že čestné prehlásenie je

jedným z listinných dôkazov a údaje v ňom uvedené sú vierohodné, platné dovtedy, kým sa nepreukáže opak. Takýto opak nebol žalovanými 1/, 2/ preukázaný. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhoval žalobca žalobe vyhovieť v celom rozsahu. K špecifikácii žalovanej sumy žalobca uviedol, že v petite žaloby je vyšpecifikovaná žalovaná suma a takto žiadal nahradiť škodu na zdraví titulom bolestného vo výške 4 062,- Eur, 49,42 Eur titulom náhrady liečebných nákladov a sumu 102,95 Eur škodu na veciach, úroky z omeškania vo výške 5 % si žalobca neuplatnil.

20. Žalobca opätovne vo svojej výpovedi uviedol, že v kritický deň bol na futbale. Skončili turnaj a umiestnili sa v poradí ako druhí a preto išli s kamarátmi trošku oslavovať. Spolu aj s otcom a kamarátmi išiel do C. do krčmy. Žalovaný 1/ bol tiež v C. v krčme, sedel však pri inom stole, prišiel za ním, že sa chce s ním porozprávať, preto išli vonku a sadli si do auta. Aj on si sadol vedľa neho, dvere na aute nezatvoril, jednu nohu mal ešte vonku a hneď potom, keď si sadol, žalovaný 1/ naštartoval auto a vyrazil. Kričal na neho, nech zastaví. Potvrdil, že žalovaný 1/ bol pod vplyvom alkoholu a do auta si sadli len preto, aby sa porozprávali, hoci on nevedel o čom sa s ním chcel žalovaný porozprávať. Prešli len kúsok - asi 300 metrov a ďalej ako uviedol „už presne nevie“.

21. Žalovaný 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pritom zotrval na svojich písomných, ako aj ústnych vyjadreniach. Domáhal sa náhrady trov konania v rozsahu 100 %. Vo svojej výpovedi uviedol, že nemá za to, že by v pôvodnom prvostupňovom konaní boli prezentované skutočnosti, ktoré vo svojom prejave uvádzala právna zástupkyňa žalobcu, naopak, má za to, že boli preukázané skutočnosti a to vôľová zložka žalobcu nasadnúť do motorového vozidla s osobou, o ktorej vedel, že je pod vplyvom alkoholu a zároveň bolo preukázané, že v rozpore s predpismi o plynulosti cestnej premávky sa žalobca nepripútal. Opätovne poukázal na rozhodovaciu prax súdu, ktorá je rozsiahla v obdobných veciach, keď dochádza ku kráteniu tých 50 % tak, ako to urobil žalovaný 2/, keď aj v nemajetkových ujmach, ak bolo preukázané, že osoba poškodená nasadla do motorového vozidla s inou osobou, a o požití alkoholu ktorej mala vedomosť, dochádza ku kráteniu poistného plnenia. Okrem tejto vedomosti bola aj druhá rozhodná skutočnosť a to nepoužitie bezpečnostných pásov. Na základe uvedeného žalovaný 1/ dal do pozornosti súdu rozsudok Nejvyššího soudu ČR 25 CdO 91/2010 a poukázal na to, že z odôvodnenia predmetného rozsudku je zřejmé, že pokiaľ poškodený si je vedomý tým, že podstúpil jazdu vozidlom, ktoré riadila osoba, o ktorej vedel, že jej vodičské schopnosti sú výrazne ovplyvnené požitím alkoholu, podstatne prispel k vzniku škody a podiel poškodeného na takto vzniknutej škode sa môže blížiť až k 1-ici. Mal za to, že žaloba je spôsobilá na zamietnutie v plnom rozsahu a v súvislosti s výškou škody sa v plnom rozsahu pripojil k názoru žalovaného 2/, v súvislosti s rozporovaním položky č. 87, z titulu bolestného.

22. Žalovaný 2/ v zastúpení svojho právneho zástupcu v plnom rozsahu zotrval na svojich vyjadreniach, ktoré boli predložené súdu. Namietal dôvodnosť položky č. 87/, keď v konaní bolo preukázané, a to Odborným vyjadrením č. 235/2019, ktorý vypracoval forensic.sk - inštitút forenzných a medicínskych expertíz s. r. o., že položka 87/ bola uplatnená nedôvodne. Táto znalecká organizácia je zároveň zapísaná ako aj znalecký ústav v zozname, vedený ministerstvom, čo preukazuje maximálnu odbornosť vypracovaných znaleckých úkonov. V konaní bolo preukázané, že žalobca spoluzavinil svojim konaním škodu na zdraví. Žalobca bol ako mladistvý v čase dopravnej nehody pod vplyvom alkoholu, pričom nasadol do motorového vozidla k osobe, ktorá bola taktiež pod vplyvom alkoholu a v čase ťažkej opilosti - žalovaný 1/ mal nameranú hodnotu alkoholu 2,46 promile v krvi, žalobca si zároveň nezapol bezpečnostný pás napriek tomu, že motorové vozidlo ním bolo vybavené. Došlo tak k porušeniu povinností zo strany žalobcu, podľa § 8 ods. 1/ Zákona č. 8/2009 Z. z. a taktiež k porušeniu § 415 OZ (Občianskeho zákonníka), čiže všeobecnej preventívnej povinnosti. S argumentáciou, ktorú predniesla právna zástupkyňa žalobcu nesúhlasil, namietal ju, považoval ju za všeobecnú a vágnu a pripájal sa k argumentácii žalovaného 1/. Poukázal na rozhodnutie KS v Košiciach, sp. zn. 5Co 160/2012 zo dňa 31. 7. 2012. Navrhoval, aby súd v celom rozsahu zamietol žalobu a priznal mu náhradu trov konania.

23. Žalobca k argumentom žalovaných uviedol, že majú iba jeden cieľ, akýmkoľvek spôsobom bez ohľadu na skutkový a právny stav, neplniť. Poukázal na zápisnicu z pojednávania zo dňa 27. 4. 2018, kde samotný žalovaný 1/ na strane 3 zápisnice uznal, že nemal šoférovať pod vplyvom alkoholu, bránil sa vyplateniu sumy žalobcovi len preto, lebo neuznáva výšku žalovanej sumy, ale uznal svoju vinu, nenamietal argumenty, že žalobca si do vozidla k nemu iba prisadol, nenamietal to, že vlastne nikam sa nemalo ísť. V tej istej zápisnici hovoril aj o tom, že ani on nebol pripútaný, teda žalobcovi, ktorého žalovaný 1/ volal iba „porozprávať sa“, aj to mohlo vyvolať dojem, že naozaj sa budú iba rozprávať a

žalobca nemohol tušiť, že človek pod vplyvom alkoholu vyštartuje. Žalobca tiež poukázal na Nariadenie vlády č. 554/2006 o povinnom používaní bezpečnostných pásov, kde v § 2 sa predpokladá, že auto je v prevádzke a preto majú byť subjekty v aute pripútané. V § 2 je presne definované, čo je bezpečnostný pás a je v ňom uvedené, že tieto bezpečnostné prvky sa majú použiť na to, aby sa pri zrážke, alebo náhlom spomalení znížilo riziko poranenia tým, že sa obmedzí pohyblivosť tela. V žiadnom z paragrafov tohto Nariadenia vlády nie je ustanovenie alebo paragraf, kde by bolo uvedené, že pokiaľ človek sedí v aute, ktoré nie je v pohybe, musí byť bezpečnostným pásom pripútaný. Žalobca si sadol do auta na rozhovor, nie na jazdu, preto pripútaný nebol. Zároveň dal do pozornosti aj Sadzobník pokút, kde je uvedené, že sankciou 60,- Eur sa trestá nepoužitie pásov počas jazdy, nie, ak auto nie je v pohybe. K ďalším argumentom mal za to, že žalovaný 2/ nemá náležité právne vzdelanie na to, aby hodnotil subjekty, ktoré vypracovali znalecký posudok a odborné vyjadrenie. Mal za to, že znalecký posudok má vyššiu výpovednú hodnotu ako odborné vyjadrenie, aj keď ide o vyjadrenia forensic-u. Žalovanými predložené rozhodnutia a judikáty nemôžu byť použité vzhľadom k tomu, že žalovaní predkladajú rozhodnutia, kedy poškodený si dobrovoľne a vedome sadol k vodičovi, ktorý bol pod vplyvom alkoholu s tým, že budú jazdiť. Vtedy by sa dalo hovoriť o spoluzavinení. Avšak v tomto konkrétnom prípade nie je možné hovoriť o spoluzavinení a aplikovať predkladané judikáty, keďže žalobca nemal záujem jazdiť, nepotreboval sa nikam odviezť. V svedeckých výpovediach bolo jasne uvedené, že jeho veci zostali na stole v krčme. Teda žalobca nemal úmysel ohroziť svoje zdravie tým, že nastúpi do auta s opitým šoférom a bude jazdiť. Žalovaní neustále tvrdia, že je nevyhnutné žalobu zamietnuť, je to ich právo, avšak doposiaľ nebol z ich strany predložený jediný relevantný dôkaz, ktorý by vyvrátil argumenty žalobcu a ktorý by žalobcove dôkazy znehodnotil, vyvrátil, urobil nepoužiteľnými v tomto konaní. Mal za to, že tak priamymi dôkazmi, ako aj nepriamymi dôkazmi, ktoré tvoria jeden celok žalobca preukázal, že nenesie spoluvinu na škodu, ktorá mu na zdraví a na huteľných veciach vznikla a mal za to, že táto žaloba je opodstatnená a preto žiadal, aby jej bolo vyhovené v celom rozsahu. Je tiež toho názoru, že vodič je povinný zabezpečiť, aby všetci v aute boli pripútaní, nesie zodpovednosť za členov posádky a pri vážnych dopravných nehodách je to práve vodič, na ktorého sa polícia ako na hlavného vinníka zameriava, pokiaľ chýbajú pásy.

24. V zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej len OZ) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. (2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. (3) Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

25. V zmysle ustanovenia § 442 OZ (1) Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). (2) Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. (3) Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. (4) Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel' majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Exekučného poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

26. V zmysle ustanovenia § 106 OZ (1) Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

27. V zmysle ustanovenia § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

28. V zmysle ustanovenia § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

29. V zmysle ustanovenia § 449 OZ (1) Pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením. (2) Pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení. (3) Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

30. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (1) Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. (2) Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. (3) Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať. (4) Ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

31. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. (2) Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti. (3) Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska sťaženia spoločenského uplatnenia najlepšie porovnať. (4) Ak sa poškodenému už poskytla náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a vzniklo také zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení následkov nepredpokladal, poškodený má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške ustanovenej v § 10 ods. 7.

32. V zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). (2) Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. (3) Na valorizáciu výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa nevzťahuje osobitný predpis. (4) Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 3) uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka. (5) V prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, 4) môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

33. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Zb. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. (2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku. (3) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom 6b) uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom. (4) Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak. (5) Ak ide o škodu spôsobenú prevádzkou tuzemského motorového vozidla na území iného členského štátu, poškodenému sa poskytne poistné plnenie v rozsahu poistenia zodpovednosti podľa právnych predpisov členského štátu, na ktorého území bola škoda spôsobená, ak sa podľa tohto zákona alebo na základe

poistnej zmluvy neposkytuje poistné plnenie v širšom rozsahu. (6) Na škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla občanovi členského štátu na území cudzieho štátu, v ktorom nepôsobí príslušná kancelária poisťovateľov, počas jeho cesty z územia jedného členského štátu na územie iného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy členského štátu, na ktorého území sa motorové vozidlo spravidla nachádza.

34. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Zb. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. (2) Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

35. V zmysle ustanovenia § 8 ods. 1 Zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov používanie bezpečnostných pásov a iných zadržiavacích zariadení Osoba sediaci na sedadle povinne vybavenom bezpečnostným pásom alebo iným zadržiavacím zariadením 18) je povinná toto zariadenie použiť; to neplatí pre a) vodiča vozidla ozbrojených síl, ozbrojených bezpečnostných zborov, ozbrojených zborov, Vojenskej polície, obecnej polície, Hasičského a záchranného zboru, ostatných hasičských jednotiek, Horskej záchranej služby, záchranej zdravotnej služby, banskej záchranej služby, Vojenského spravodajstva, Slovenskej informačnej služby a prepravované osoby, ak si to vyžaduje plnenie ich úloh, b) inštruktora autoškoly, ktorý vykonáva výcvik na vedenie motorového vozidla alebo skúšku z odbornej spôsobilosti, c) osobu s telesnou výškou menšou ako 150 cm s výnimkou osoby, ktorá je povinná používať zadržiavacie zariadenie podľa podmienok ustanovených v osobitnom predpise, 18) d) vodiča vozidla taxislužby pri zmluvnej preprave osôb v obci, e) osobu, ktorá nemôže byť pripútaná zo zdravotných dôvodov; takáto osoba sa musí preukázať osvedčením o oslobodení od použitia bezpečnostných systémov vozidla. 19) (2) Výnimka podľa odseku 1 písm. c) a d) sa nevzťahuje na osobu, ktorá sa prepravuje na mieste, ktoré je chránené pred účinkami nárazu vozidla airbagom.

36. Podľa § 427 OZ fyzické a právnické osoby, vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu, vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

37. V zmysle ustanovenia § 823 OZ náhradu platí poisťovateľ poškodenému, poškodený však právo na plnenie proti poisťovateľovi nemá.

38. Podľa § 797 ods. 1/ OZ právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život, alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

39. Súd sa opätovne oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu vrátane pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/128/2016, trestným rozkazom, výpisom z Obchodného registra, znaleckým posudkom č. 7/2017 Z.. Q. C., bodového hodnotenia bolestného a hodnotenia nálezu, oznámeniami o poistnom plnení, lekárskou správou Detskej fakultnej nemocnice E., čestným prehlásením žalobcu, vyjadreniami žalobcu a žalovaných 1/, 2/, výpočtom výšky škody, čestnými prehláseniami Z. Z., E. U., Z. V., znaleckým posudkom č. 201600615193, ZP 18/2016 v trestnej veci prečinu - ublíženia na zdraví znalca Š. C., fotodokumentáciou miesta a cesty k miestu nehody, mapou cesty (CD nosič), Doplnkom k znaleckému posudku č. 7/2017 MV.. Q. C., predloženými rozsudkami Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/91/2010, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/321/2015 Krajského súdu v Bratislave, odborným vyjadrením inštitútu forezných medicínskych expertíz s. r. o. forencis.sk - znaleckým úkonom č. 235/2019, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu.

40. Z uvedených dôvodov, s poukazom na vyššie citované ustanovenia a na základe zisteného skutkového stavu, súd žalobu žalobcu považoval za dôvodnú, čo do výšky 3 684,37 Eur a to s poukazom na aplikáciu platných predpisov, ako aj článku 2 ods. 2 Ústavy SR, keď štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví zákon.

41. Náhrada za bolesť je samostatný nárok, vyplývajúci z poškodenia zdravia. Je náhradou, tzv. nemateriálnou ujmom a má slúžiť na to, aby si postihnutý mohol obstarat' náhradné pôžitky na vyrovnanie prežitých a prežívaných utrpení, strastí a obmedzovania v živote.

42. Predmetom tohto konania je posúdenie žalobcom uplatneného nároku - náhrady škody na zdraví, titulom bolestného, náhrady liečebných nákladov, ako aj náhrady vecnej škody, nárokov vzniknutých v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý utrpel žalobca dňa 31. 7. 2016 pri dopravnej nehode. V súvislosti s pasívnou legitimáciou žalovaného 2/, súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 1/ Zákona č. 381/2001 Z. z. o zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, uvedeného v poistnej zmluve a podľa odseku 2/ písm. a/ citovaného zákona má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Nárok poškodeného voči poisťovateľovi je možné uplatniť, v zmysle ustanovenia § 15 citovaného zákona za rovnakých podmienok, ako voči poistenému a je povinný tento nárok preukázať. Poškodený môže uplatniť svoje právo na náhradu voči tomu, kto za túto zodpovedá. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, je preto nesporne preukázané, že zodpovednosť žalovaného je daná v zmysle ustanovenia § 427 OZ a preto je dôvodne uplatňovaný nárok voči nemu ako poisteného prevádzkovateľa, vodiča motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, na základe objektívnej zodpovednosti. Zodpovedný prevádzkovateľ motorového vozidla mal v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným 2/. Nároky žalobcu na náhradu škody z ublíženia na zdraví sú takto kryté povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

43. K poškodeniu zdravia žalobcu došlo dňa 31. 7. 2016, preto súd pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal z právnej úpravy Zákona č.437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona v znení neskorších predpisov.

44. Súd ďalej vychádzal z hodnotenia bolestného, zo znaleckého posudku č. 7/2017 zo dňa 20. 1. 2017, keď k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo v roku 2016, žalobca si uplatnil voči žalovanému 2/ nárok za náhradu za bolesť, za hodnotu bodu za rok 2016 v sume 17,66 Eur, pri počte bodov 430 ohodnotenej bolesti vo výške 7 594,- Eur a to priamo voči žalovanému 2/ a ďalej cestovné náklady spojené s liečením vo výške 65,36 Eur, liečebné náklady - lieky vo výške 25,30 Eur a vecnú škodu vo výške 155,- Eur s tým, že priznaná suma, z titulu bolestného bola žalovaným 2/ znížená o 50 % a to z dôvodu nepripútania poškodeného, t. j. žalobcu, v čase vzniku úrazu a vedomého nastúpenia k osobe pod vplyvom alkoholu. Priznaná suma liečebných nákladov bola žalovaným opätovne krátená - liečebné náklady vo výške 50 % a vecná škoda, poškodenie oblečenia o 30 %.

45. Súd vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca si dôvodne uplatnil bolestné vo výške 3 532,- Eur, ako aj 49,42 Eur náhradu liečebných nákladov a sumu 102,95 Eur škodu na veciach, celkove sumu 3 684,37 Eur. Súd z titulu bolestného nepriznal žalobcovi bodové hodnotenie položky bolestného č. 87 v hodnote 30 bodov s poukazom na odborné vyjadrenie č. 235/2019, ktoré bolo vypracované dvoma znalcami Z.. F. D. a Z.. H. Z. S., z ktorého vyjadrenia vyplýva, že pri hodnotení položky č. 87 bolestného v hodnote 30 bodov sa znalecká organizácia nestotožnila s uplatnenou položkou 87, t. j. pomliaždenie brušnej steny ťažšieho stupňa, nakoľko toto poranenie nebolo v dostupnej zdravotnej dokumentácii menovaného jednoznačne objektívne preukázané. Znalecká organizácia takto hodnotila návrh bodového hodnotenia bolestného, vyčísleného v Doplnku k znaleckému posudku č. 7/2017 - číslo úkonu 32/2018 Z.. Q. C. S. zo dňa 28. 6. 2018 o počte 30 bodov za položku 87, na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie za nepreukázaný. Za preukázané považoval súd neuhradenú náhradu liečebných nákladov vo výške 49,42 Eur, ako aj škodu na veciach v celkovej sume 102,95 Eur tak, ako to bolo špecifikované v žalobe.

46. Z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že nárok, ktorý je predmetom žaloby bol preukázaný jednak lekárskeho posudkom, jednak znaleckým dokazovaním, výpoveďami svedkov, v neposlednom rade aj výpoveďou samotného žalovaného 1/, ktorú výpoveď chcel súd doplniť vykonaním konfrontácie medzi žalobcom a žalovaným 1/, od ktorej konfrontácie nakoniec súd upustil z dôvodu, že žalovaný 1/ nastúpil výkon trestu. Všetky skutočnosti tvrdené žalobcom boli takto preukázané aj listinnými dôkazmi, ktoré zo strany žalovaných neboli relevantne vyvrátené a krátenie

plnení bolo zo strany žalovaného 2/ takto neopodstatnené. V priebehu konania nebolo preukázané, že by žalobca prejavil vôľu jazdiť so žalovaným 1/ a vydať sa s ním na cestu autom, práve naopak, svedeckými výpoveďami, ako aj samotnou výpoveďou žalobcu bolo preukázané, že žalobca takúto vôľu nemal. Žalovaný 1/ sám uznal, že nemal šoférovať pod vplyvom alkoholu a bránil sa hlavne vyplateniu žalovanej sumy žalobcovi a to z dôvodu, že neuznával výšku žalovanej sumy, ale svoju vinu uznal, čo vyplýva aj z trestného konania. Žalovaný 1/ nenamietal ani skutočnosť, že žalobca si k nemu iba prisadol a nenamietal ani to, že sa vozidlom nikam nemalo ísť. Sám žalovaný 1/ hovoril o tom, že ani on nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi a preto žalobca, ktorého žalovaný volal do auta „sa porozprávať“ čo mohlo vyvolať dojem, že sa naozaj budú iba rozprávať, žalobca zrejme ani netušil, že žalovaný 1/ pod vplyvom alkoholu naštartuje vozidlo. Vychádzajúc z toho je logické, že žalobca sa nepripútal bezpečnostným pásmom, keď autom sa nemali povoziť, ale v aute mali len sedieť. Žalobca si nesadol k žalovanému 1/ ako spolujazdec, naviac prešli len veľmi krátku vzdialenosť a došlo k vážnej dopravnej nehode. Súd preto považuje tvrdenie žalovaných 1/, 2/ za účelové, s úmyslom ponížiť žalovanú sumu, prípadne vyhnúť sa akémukoľvek plneniu. Bol to práve žalovaný 1/, ktorý pod vplyvom alkoholu nemal zábrany sadnúť si do motorového vozidla, volať do vozidla v tom čase ešte maloletého žalobcu za účelom porozprávať sa a pritom proti vôli maloletého žalobcu, ktorý ho žiadal, aby po naštartovaní auto zastavil, nezodpovedne v jazde pokračoval a naviac, spôsobil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej maloletý žalobca utrpel vážne zranenia. Takto svojim protiprávnym a nezodpovedným konaním maloletému žalobcovi spôsobil ťažké ublíženie na zdraví. Zo svedeckých výpovedí svedkov E. U., Z. V. ako aj B. N. vyplýva, že žalobca alkoholické nápoje nepožíval, až z výpovede svedka Z. Z. vyplynulo, že alkoholické nápoje požil aj žalobca aj žalovaný a z jeho výpovede tiež vyplýva, že spoločne odišli vyskúšať motorové vozidlo žalovaného 1/ za účelom kúpy zo strany žalobcu. Tvrdenie tohto svedka, ktorý svojou výpoveďou zrejme chcel pomôcť žalovanému 1/ sa však nepreukázalo, zrejme bolo tiež len účelové, keďže sa jedná o priateľa žalovaného 1/, dokonca jeho tvrdenie bolo ďalšími svedeckými výpoveďami vyvrátené. Je skutočne nelogické, aby maloletý, ktorý je nemajetný, bez vodičského oprávnenia, mal kupoval nejaké vozidlo od žalovaného 1/. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že žalobcovi bola po nehode nameraná hodnota 0,49 mg/l alkoholu v krvi, kým žalovaný mal v čase riadenia motorového vozidla v jednom litri ním vydychovaného vzduchu najmenej 1,18 mg/l alkoholu, za čo bol v konečnom dôsledku trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava pod sp. zn. 3 T 128/2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 36 mesiacov a zároveň mu bolo uložené obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 36 mesiacov. Zo znaleckého posudku v trestnej veci prečinu ublíženia na zdraví vyplýva, že bezprostrednou príčinou dopravnej nehody bolo nevenovanie sa plne vedeniu vozidla žalovaným 1/ tým, že vodič prešiel do protismernej časti vozovky a pri neprimeranej rýchlosti dostal šmyk, vozidlo stratilo stabilitu a stalo sa neovládateľným. Dopravnej nehode by sa dalo zabrániť venovaním dostatočnej pozornosti riadeniu motorového vozidla a povolenou rýchlosťou, čo však žalovaný 1/ v plnom rozsahu porušil. Znaleckým posudkom Z.. Q. C. bolo zhodnotenie nálezu žalobcu, ako aj stanovenie bodového hodnotenia bolestného v celkovej sume 430 bodov, ktoré bodové hodnotenie zo strany súdu bolo krátené v položke 87 v počte bodov 30, ako je aj vyššie uvedené. V súvislosti s liečebnými nákladmi, ako aj vecnou škodovou boli zo strany žalobcu predložené doklady vrátane čestného prehlásenia, keď pri určení výšky vecnej škody žalobca vychádzal z hodnoty jednotlivých vecí v čase ich poškodenia a preto nebol dôvod na zníženie o sumu 11,03 Eur z dôvodu amortizácie. Žalobca predložil aj doklady, súvisiace s liečebnými nákladmi a to vrátane sporného dňa - 9. 2. 2017, ktorý deň absolvoval vyšetrenie na neurologickom oddelení v Košiciach. Súd mal takto za preukázané, že žalobca nenesie spoluvinu na škode, ktorá mu bola spôsobená na zdraví a na huteľných veciach. Súd má za to, že vodič - v danom prípade žalovaný 1/ - nesie zodpovednosť za vážnu dopravnú nehodu, ako vodič bol povinný zabezpečiť, aby žalobca v prípade, ak naštartoval vozidlo, bol v aute pripútaný, pretože nesie zodpovednosť za členov posádky a práve žalovaný 1/ bol takto hlavným vinníkom predmetnej dopravnej nehody, naviac, keď si dokonca za volant motorového vozidla sadol pod vplyvom alkoholu. Súd argumenty žalovaných 1/, 2/ považoval za nedôvodné a pokiaľ žalovaní 1/, 2/ poukázali v rámci rozhodovacej praxe v obdobných veciach, keď dochádza ku kráteniu plnenia v prípadoch, ak osoba poškodená nasadla do motorového vozidla s inou osobou a o požití alkoholu ktorej mala vedomosť, dochádza ku kráteniu poistného plnenia a aj v súvislosti s nepoužitím bezpečnostných pásov a podiel poškodeného sa takto na vzniknutej škode môže bližiť k polovici, súd poukazuje na to, že v konkrétnom prípade bolo nepochybne preukázané, že žalobca neprejavil vôľu jazdiť so žalovaným, vydať sa s ním na cestu autom, takúto vôľu od počiatku žalobca nemal, keďže

si aj svoje veci z futbalu nechal v pohostinstve na stole a odišiel bez nich, nechystal sa teda nikam, čo potvrdili aj tam prítomní svedkovia. Súd má za to, že predložené rozhodnutia súdov v obdobných veciach, na ktoré poukázali žalovaní 1/, 2/ sa týkajú vecí, v ktorých poškodený nasadne do motorového vozidla s úmyslom jazdiť, a nie ako to bolo v predmetnej veci, táto vec nie je takým prípadom a preto súd spoluvinu žalobcu neuznal.

47. Súd zamietol návrh žalovaných 1/, 2/ na vykonanie znaleckého dokazovania v predmetnej veci za účelom posúdenia poškodenia zdravia v prípade, ak by bol žalobca pripútany, keďže mal za to, že takýto dôkaz je v konaní bezpredmetný už aj s poukazom na to, že súd neuznal spoluvinu žalobcu vzhľadom na tú skutočnosť, že nebola preukázaná vôľová zložka žalobcu zúčastniť sa jazdy motorovým vozidlom spoločne so žalovaným 1/, ako je aj vyššie uvedené a vychádzajúc z uvedenej skutočnosti nebol ani dôvod, aby žalobca použil bezpečnostné pásy, keď do vozidla nesadal preto, aby sa previezol, ale za iným účelom - porozprávať sa so žalobcom, ktorý ho volal, aby sa vo vozidle porozprávali. Z uvedených dôvodov súd žalobe čiastočne vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, keď žalovaní 1/, 2/ aj s poukazom na ustanovenie § 438 a nasl. OZ, zaviazal k zaplateniu žalovanej sumy spoločne a nerozdielne.

48. Výrok o náhrade trov konania je v súlade s ustanovením § 255 ods. 1/, 2/ Civilného sporového poriadku, podľa ktorého 1/ súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, 2/ ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V spojení s ustanovením § 262 ods. 1/, 2/ Civilného sporového poriadku 1/ o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, 2/ o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci, keď priznal čiastočne úspešnému žalobcovi trovy konania v rozsahu 74,86 %, vychádzajúc z toho, že žalobca pôvodne žiadal o priznanie celkovej sumy 4 224,37 Eur s príslušenstvom, súd rozhodol o jeho nároku vo výške 3 684,37 Eur a trovy konania určil vo výške 74,86 %. (100 % mínus 87,43 % ako úspech žalobcu a mínus úspech žalovaných 1/, 2/ - neúspech žalobcu - 12,57 %, čo predstavuje čistý úspech žalobcu 74,86 %).

50. Súd rozhodol aj o povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 221,- Eur žalovanými 1/, 2/ spoločne a nerozdielne, v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2/, § 6 ods. 1/ Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Z. z. v znení noviel, keďže žalobca je v tomto konaní oslobodený od platenia súdneho poplatku, pričom uvedená povinnosť prechádza v rozsahu prisúdenej sumy (3 684,37 Eur) na žalovaných 1/, 2/. Súd zároveň rozhodol aj o trovách odvolacieho konania, keď žalobca aj žalovaní 1/, 2/ podali odvolanie voči prvostupňovému rozsudku, súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže mal za to, že im v tomto konaní nevznikol nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.